

عنوان مقاله:

تثبیت هویت فرهنگی خود در سرزمین میزبان در رمان در کشوری دیگر

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم حسینی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه الزهراء

ام فروه موسوی - پژوهشگر پست دکترا دانشکده ادبیات دانشگاه الزهراء

خلاصه مقاله:

این پژوهش می‌کوشد با مطالعه رمان در کشوری دیگر از سیوژمی زریاب روشن کند که مهاجر در سرزمین دیگری تا چه اندازه دچار چالش هویتی می‌شود و برای دفاع و تثبیت از هویت خود چه سازوکار فرهنگی را به کار می‌بندد. برای رسیدن به این منظور از مبانی نظری مطالعات فرهنگی به ویژه نظریه سپهر نشانه‌ای یوری لوتمان به روش توصیفی-تحلیلی سود می‌جوید. راوی رمان هیچتمایلی به فرهنگ میزبان ندارد و میزبان نیز تلاشی برای همانندسازی مهاجر نمی‌کند. راوی در سراسر متن از هویتی یکپارچه و همگون برخوردار است. دیگری های شخصیت شرقی داستان در دو دسته کلی جای می‌گیرد: دیگری های دور و دیگری های نزدیک. مردم شهر بزانسون و همسایگان راوی در دسته اول قرار می‌گیرند و سیمون فانژلیک و پسرش، پاسکال، در دسته دوم جای دارند. از بین دیگری های راوی تنها پاسکال است که با راوی وارد مکالمه فرهنگی می‌شود و سبب می‌شود رابطه دیالکتیک فرهنگی صورت گیرد. در رمان، نام داشتن هم‌ردیف با هویت نشسته است و میزبان با یادآوری و تکرار نام خود سعی بر اثبات وجود خود از طریق مهاجر دارد، اما میزبان در سراسر متن نامی از راوی نمیبرد و این بدان معناست که هویتی برای شخصیت شرقی داستان قائل نیست و راوی را با کلماتی مانند بیگانه، خارجی، جهان‌سومی و همسایه پایین، ارجاع می‌دهد.

کلمات کلیدی:

نشانه‌شناسی فرهنگی، سیوژمی زریاب، ادبیات مهاجرت افغانستان، هویت، خود و دیگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044008>

